



## Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Thomæ Tamburini Societatis Iesu Siculi  
Caltanisettensis, In Alma Vniversitate nobilis Civitatis  
Messanæ, Theologiæ Primarij Professoris. Explicatio  
Decalogi Duabus distincta partibus**

In qua omnes ferè conscientiæ casus, ad decem Præcepta pertinentes,  
mira brevitate, claritate, & quantum licet, benignitate declarantur

Continens sex Libros posteriores in Decalogum, id est, expositionem  
præceptorum secundæ tabulæ

**Tamburini, Tommaso**

**Monachii, Anno M.DC.LIX.**

Reverentia, num. 12.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-39995**

pater infirmus est, si in carcerem deritus, si mente captus, si extrema, vel gravi necessitate pressus, debet filius, quia opus erunt, porrigitur, curare, ut liberetur, eidemque etiam ex proprio m peculio providere.

*m Nav. in sum. c. 14. n. 12. & 13.*

11. Illud fateor, ex Navarro, non obligari filium alijs carentem bonis, artem suo statui indecentem exercere, qua patrem alat, quia ejusmodi incommodum merito filium excusabit, ut item asserto, o teneri filium, parentis necessitatibus subvenire, tametsi parentis esse sibi subsidio posset exercitatione alicuius artis minus suo statui condescensit: ad id enim esset nimis durum, obligare Patrem, dum filio gaudet, qui alia via sublevare cadentem possit.

*n Nav. ib. o colligitur ex S. Tho. 2. q. 101. ar. 2. Ang. cons. 85. no. 3. & colligitur ex l. sicut ff. de oper. libert.*

#### Reverentia.

12. Verum revertamur ad id, quod secundo loco propositum est, a filio deberi parentibus, nempe reverentiam. Primo enim si filius parentem percutiat, etiam si percussio sit levis, a imo, secundum aliquos, b etiam si solum attollat manus ad verberandum, pia culum mortale committit.

*a Navarr. in summa c. 14. n. 12. b Bona. to. 2. cir. 4. dec. prae. d. 6. q. un. p. 2. n. 4.*

13. Secundum, si deliberatè maledicit parentibus, sive superstibus, sive jam fato sublati, vel eos contumelijs afficiat.

14. Tertium, si eosdem parentes alieno contra Patria vel Principem, vel

cujus criminis, quamvis crimen verum sit, accensare non dubitet, mortaliter item delinquit: qua ratione tamen, in hoc postremo capite, excipiatur casus laesae Majestatis divinae per haeresim, vel humanæ per conspirationem adversus Principem, cum sint delicta minus frequentia, supersedemus nunc dicere, & scribentibus c de hoc argumento libentes relinquamus.

*c A7. p. 2. li. 2. c. 2. qu. 13. & deinceps. Nav. l. c. m. 12. alijq.*

15. Quid si princeps det liberam facultatem occidendi proscriptos à patria, licetene filius patrem occidere poterit?

Respondeo, nonnulli Iurisconsulti d posse contendunt, tum quia filius debet aliam rem negare patri proscripto, ergo & poterit occidere; tum quia alii cubi adsunt leges, ut qui proscriptos occiderit, certam mercedem consequatur, a cuius consecutione non excluduntur filii:

*d Bartol. in l. si adult. g. liberto ff. de adulter. Gom. in instit. de actionib. §. Rursus num. 22. apud Dicefull. mox citandum. i.*

16. Sed profecto pro hac sententia nec ego, nec Covarruvias, e aliquique suffragium dabintus, quia id graviter, atque adeo mortaliter, repugnat cum charitate & pietate, qua filius debet patrem amplecti: leges vero illæ, quæ filium non excipiebant, merito jam desivere, quia impiæ sunt, ut & impium esset, denegare alimenta patri proscripto, lege Layman, f qui hanc nostram sententiam extendit etiam ad parentes, respectu filij, & ad uxores, respectu mariti &c. Quod si pater sumeret arma contra Patria vel Principem, vel



52

fit, ut loquimur, captivans viatores, aritates foveat, si is minus obediens, quem alicubi numerari audio inter rebellis primi capitatis, utpote admodum Reip. ac Principi nocentem, prohibebo quidem filium, ne patri alimenta ministret, id. n. quid negativum est; at positivè interficere, præcipere non audeo; queratur alia via, qua illud communitatis publicum malum averti possit. Quid, si pater nulla via possit ab armis contra patriam averti occidatur, inquit, Dicastillus g propter bonum universale Recipub.

n. Covar. de Mat. c. 7. §. 7. n. 5. dec. in cap. quæ Eccl. n. 4. de confit. lege Dianam p. 8. tr. 7. ref. 42. & Iulium Clar. apud Dicastillum mox citandum. f. Layman l. 5. sec. 5. tr. 3. p. 3. c. 2. n. 2. & lege item, quem mox dicemus §. 6. g. Dicastill. l. 2. de just. tra. 1. d. 10. dis. 1. num. 13.

17. Quarto denique contra reverentiam filialem peccaret filius, si recognoscere, ut notat Azor, h ex contemptu nolle patrem, ob ejus paupertatem: at si non ex contemptu, sed ad vitandum aliquod incommodum, aut erubescientiam, certe, quia non esset injuria directa in patrem, à mortalib[us] culpa, (sic puto) esset excusandus.

h. Azor. p. 2. l. 2. c. 2. q. 10.

#### Obedientia.

18. Superest obedientia, quæ parentibus debetur, primò in ijs, quæ dine, postulata, ut fas est, à patre vespertant ad bonos mores. Quare prænbia, quamvis minus impetrata, an, tipienti patri, ne filius scortetur, ne lu-

iniquam, peccet, si modo discedat? dis prohibitis vacet, ne noxias familiæ Non peccaturum, respondit Hiero-

theus;

